

Received/Geliş	:	2023	/	2023	Accepted/Kabul	:	2023	/	2023	Published/Yayın	:	2023	/	2023
		August		Ağustos			September		Eylül			September		Eylül

Sürdürülebilir Sanat Bağlamında Ekolojik Sanat

Belkıs Akdere¹ İbrahim Atlı²

Atıf/Reference: Akdere, B. ve Atlı, İ. (2023). Sürdürülebilir Sanat Bağlamında Ekolojik Sanat. *Yönetim ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(3), 179-186.

Özet

Bu araştırma, sanatın bireylerin ve toplumun çevresel davranışlarını nasıl şekillendirdiğini açıklamaktadır. Literatür, sanatın çevresel davranışı şekillendirmede bir rolü olabileceğini öne sürmektedir. Ancak bunun nasıl veya hangi koşullarda meydana gelebileceği konusunda açıklık bulunmaktadır. Bu nedenle, sanatların çevresel davranışı bireysel düzeyde ve bireylerin birikmiş eylemleri aracılığıyla toplumsal düzeyde şekillendirme yollarını tanımlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu inceleme ile toplumu ekolojik sürdürülebilirliğe doğru yönlendirmede sanatın rolünü açıklanması amaçlanmaktadır. Sanatların çevresel davranışı nasıl etkilediğini açıklamak için kavramsal bir çerçeve geliştirilmiştir. Kavramsal çerçeve, çevresel etkilerin bireylerin eylemlerinin toplamı olduğunu ve sosyal psikoloji literatürü ile tutarlı olarak, bireysel davranışın kısmen tutumlar, inançlar, bilgi, alışkanlıklar ve empati yoluyla etkilendiğini kabul edilmektedir. Bu faktörlerin her biri cinsiyet, sınıf, istihdam, kişilik, aile, akran grubu ve benlik kavramı gibi kişisel özelliklerden etkilenmektedir. Sanat, çevresel koşullara, bağlamlara ve krizlere bir yanıt ve bunların somutlaşmış halidir. Davranışı etkileyen faktörleri ve aynı zamanda gerçek davranışı etkilemek için iletişim ve bilgi oluşturmaya yardımcı olmak, doğal çevre için empati yaratmak ve ekolojik olarak sürdürülebilir kalkınma ile bütünleşmektir.

Anahtar Sözcükler: Ekoloji, sanat, sürdürülebilirlik.

Ecological Art in the Context of Sustainable Art

Abstract

This research explains how the arts shape the environmental behaviour of individuals and society. The literature suggests that the arts may have a role in shaping environmental behaviour. However, it is unclear how or under what conditions this may occur. Therefore, there is a need to identify the ways in which the arts shape environmental behaviour at the individual level and at the societal level through the accumulated actions of individuals. This review aims to explain the role of the arts in guiding society towards ecological sustainability. A conceptual framework is developed to explain how the arts influence environmental behaviour. The conceptual framework recognises that environmental impacts are the sum of individuals' actions and, consistent with the social psychology literature, individual behaviour is influenced in part through attitudes, beliefs, knowledge, habits and empathy. Each of these factors is influenced by personal characteristics such as gender, class, employment, personality, family, peer group and self-concept. Art is a response to and embodiment of environmental conditions, contexts and crises. It is to help create communication and knowledge to influence the factors that influence behaviour as well as actual behaviour, to create empathy for the natural environment and to integrate with ecologically sustainable development.

Keywords: Ecology, art, sustainability.

¹ Araştırmacı; Alanya-Antalya, <https://orcid.org/0009-0001-4420-8212>; belkisakdere.7@gmail.com

² Araştırmacı; Alanya-Antalya, <https://orcid.org/0009-0009-7381-7787>; ibrahimatliart@gmail.com

1. Giriş

Genişleyen insan yerleşimi, azalan biyolojik çeşitlilik ve su kaynakları ve iklim değişikliği, dünya genelinde çevresel bozulmanın artmasına neden olmaktadır. Dünyada, herhangi bir gelişmiş ülkenin kişi başına düşen sera gazı emisyonlarının yüksek seviyelerde ve yüksek biyolojik çeşitlilik düşüşte ve yok olma tehlikesi altında bulunmaktadır (Trewin, 2002).

Çevresel etki, bireylerin birikmiş davranışlarının (kişi başına tüketilen miktar), tüketilen öğelerin üretilmesinde kullanılan enerji ve malzeme kaynaklarının ve tüketen insan sayısının sonucudur. Toplumsal çevresel etkiyi yönlendirmede önemli bir faktör olarak çevresel davranış perspektifi bulunmaktadır. Çevre sosyolojisi ve sosyal psikoloji literatürüne göre, bireylerin çevresel davranışlarını etkileyen birçok faktör bulunmakta ve bu faktörlerin etkileşim yolları birbirine benzememektedir. Tüketici davranışı modelleri “içselci” ve “dışsalci” iki kategoriye ayrılmaktadır İçselci bakış açıları, insanların özerk failer olarak hareket ettiğine dair örtük varsayımı taşımaktadır. Bir kişinin değerlerini, inançlarını ve tutumlarını, kişinin eylemlerinin sonuçlarının farkında olmasını ve kişisel özelliklerini (cinsiyet, kişisel deneyimler, alışkanlıklar, sınıf, aile, akran grubu, zevkler ve tercihler, benlik kavramı, genetik yapı ve kişilik gibi) içermektedir. Dışsalci bakış açıları, insanları fiziksel yapılar ve kurumsal faktörler olarak görmektedir (Jackson, 2005)

Çevresel davranış teorilerini bütünleştirmek için çeşitli girişimlerde bulunulmuştur. Örneğin, Triandis'in Kişilerarası Davranış Teorisinde, herhangi bir durumdaki davranış, bir kişinin niyetinin, alışılmış tepkilerinin ve durumsal kısıtlamaların, sosyal, normatif ve duygusal faktörlerin yanı sıra rasyonel müzakerelerin bir işlevidir (Jackson, 2005). Triandis'in modelinde, davranışlar ne tamamen müzakereci ne de tam otomatik ne tam özerk ne de tamamen sosyaldir. Davranışlar ahlaki inançlardan etkilenmektedir. Ancak bunların etkisi duygusal dürtüler ve bilişsel sınırlamalar tarafından yönetilmektedir.

Çevre sosyolojisi ve sosyal psikoloji literatürü, sanatın çevresel davranışı etkilemedeki rolü konusunda büyük ölçüde sessizdir. Bununla birlikte, sanatın toplum üzerindeki etkilerine ilişkin literatürün geçmişi Platon ve Aristoteles'e kadar uzanmakta ve sanatların değerleri, inançları, tutumları, bilgileri ve bir sivil toplumun gelişimini etkileyebileceği uzun zamandır kabul edilmektedir (Belfiore & Bennett, 2006).

Çevresel sorunları halkın dikkatine sunmayı amaçlayan sanat uygulamaları önemlidir. Ayrıca sanat sosyologları sanat ve sürdürülebilirlik arasındaki bağlantıyla giderek daha fazla ilgilenmektedir (Kagan & Kirchberg, 2008). Bu ilgiye rağmen, sanatların çevresel davranışı nasıl şekillendirebileceği veya bunun hangi koşullarda meydana gelebileceği belirsizliğini korumaktadır. Çevre sosyolojisi ve sanat sosyolojisi literatürlerinde ortak olan temaların daha da geliştirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Ayrıca, sanatın toplumu etkilediği yaygın olarak kabul edilse de, somut kanıtlar elde etmek zor görülmektedir. Bunun nedeni kısmen birçok sanatçının çalışmalarının etkisini hafife alması veya etkisini ifade etmekte zorlanması olabilir (Curtis, 2012).

Bu çalışmada sanatın bireylerin ve toplumun çevresel davranışlarını nasıl şekillendirdiğini açıklamaktadır. Bu nedenle, sanatların çevresel davranışı bireysel düzeyde ve bireylerin birikmiş eylemleri aracılığıyla toplumsal düzeyde şekillendirme yollarını tanımlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu inceleme ile toplumu ekolojik sürdürülebilirliğe doğru yönlendirmede sanatın rolünü açıklanması amaçlanmaktadır.

2. Yöntem

Bu çalışmada nitel araştırma metodolojisi kullanılmıştır. Merriam'a (2013) göre nitel araştırmalarda verilerin analizi sonucunda elde edilen sonuçlar tam olarak okunur ve birbiriyle bağlantılı veya birbirini içeren öğelerden kategorilerin oluşturulması araştırma sonucunu sağlar. Bu bağlamda sanatın bireylerin ve toplumun çevresel davranışlarını nasıl şekillendirdiğini inceleyerek ekolojik olarak sürdürülebilir kalkınma ile bütünleştirmek için en uygun araştırma yöntemi nitel araştırma yöntemidir. Araştırmada nitel veri toplama tekniklerinden doküman analizi kullanılmıştır (Creswell, 2013). Doküman incelemesi, incelenen konu ile ilgili olgu ve olaylara ilişkin verileri içeren yazılı dokümanları inceleyerek bilgi edinmeyi içerir. Doküman incelemesi, incelenen konu ile ilgili bilgileri içeren resim ve yazılı materyallerin en geniş açıdan incelenmesi ve incelenmesi gerektiğini ifade etmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2008).

3. Literatür İncelenmesi

Çevresel davranış etkileyen faktörler ve sanatın toplumdaki rolü incelenmiştir.

3.1. Değerler, inançlar ve tutumlar

Değerler ve inançlar hem sosyal psikoloji literatüründe hem de çevre filozofları tarafından çevresel davranışın belirlenmesinde önemli kabul edilmektedir. Sanat literatürünün sosyal etkilerinin ana hatlarından biri ahlaki gelişim ve dolaylı olarak değerlerin oluşumudur. Doğanın estetik ve içsel değerini takdir etmenin, insanların onu koruma isteğinde önemli olduğu öne sürülmektedir. Bu takdir sanat tarafından teşvik edilebilmektedir. Topluluk sanatları, özellikle toplum yanlısı davranışların ve özgeciliğin geliştirilmesinde etkilidir (Jackson, 2005).

Tutumları etkilemenin bir yöntemi, bir konu hakkında duygusal öfke yaratmaktır. Davranış literatürü, insanlar çevre yanlısı davranırlarsa tutumlarının değişebileceğini göstermektedir. Restorasyon ritüelleri ve büyük topluluk çoklu sanat etkinlikleri, bu davranışları ve nihayetinde insanların tutumlarını normalleştirebilecek, tehdit edici olmayan, sosyal olarak güçlendirici bağlamlarda çevre yanlısı eylem için bir yol sağlamaktadır (Szerzynski, 2002).

3.2. Sonuçların farkındalığı

Sonuçların farkındalığı veya artan bilgi, insanların neden çevre yanlısı davranışı benimsediğini açıklamaktadır. Sanatın eğitici bir işlevi olduğu fikrinin uzun bir geçmişi vardır ve bu eğitici işlev, kişinin eylemlerinin çevresel sonuçlarına ilişkin bilgisini geliştirmeyi içerebilmektedir. Yorumlayıcı sosyologlar, fikirlerin nihayetinde insanların nasıl davrandığını etkileyebileceğini ve paylaşılan anlamlara sahip sembollerin insan iletişiminin temelini oluşturduğunu öne sürmektedir. Sanat, fikirleri aktarmanın ve dolayısıyla tutumları etkilemenin güçlü bir aracıdır ve sembollerin kullanımı, sanatın iletişimdeki ve sonuçlara ilişkin bir farkındalık yaratmadaki rolünün merkezinde yer almaktadır (Alexander, 2003).

3.3. Benlik kavramı

Yorumlayıcı sosyal teoriye göre, insanlar kendi benlik kavramlarını başkalarıyla etkileşimler yoluyla oluştururlar. Sosyal olarak inşa edilen anlamlar, belirli durumlar bağlamında sürekli olarak uyarlanır ve dönüştürülür. Öz-kimlik, çevresel davranışı belirlemede önemli rol oynamaktadır. Literatürde sanatın sosyal etkileriyle ilgili ana hatlardan biri, insanların onu öz-kimlik inşa etmek için kullanma biçimleridir. İnsanların duvara astığı resimler, dinledikleri müzikler ve izledikleri performanslar benlik kimliğinin oluşmasına yardımcı olmaktadır. Festivaller gibi büyük etkinliklerde çevreci davranışların kutlanabileceği yerlerde, çevreci öz kimliğin oluşumu artmaktadır. Bunun örnekleri, Kuzey Amerika'daki ekolojik restorasyon projeleriyle bağlantılı olarak düzenlenen performanslar ve ritüellerdir (Curtis, Reid, & Reeve, 2014).

Kendini ifade etme eylemi insanlar için önemlidir ve birçok insanın sanat yaratmasının ana nedenidir. Pek çok sanatçı için, özellikle topluluk sanatçıları için, önemli olan bitmiş ürün değil, yaratıcı süreçtir. Bunun nedeni genellikle nihai yaratım geçicidir (Hawkins, 1993). Sanat yaratma sürecine dahil olma süreci ve yaratıcı sürecin bir parçası olan araştırma ve yansıtma, kişinin bir konu hakkında fikir ve bilgileri geliştirmesine veya pekiştirmesine yardımcı olmaktadır. Burada sanatın bilgi üretme ve çözüm oluşturma işlevleri olarak düşünebilmektir. Bu süreç, pek çok peyzaj restorasyon faaliyetinin parçası olan bir sorunu belirleme, tanımlama ve çözme sürecinden farklı değildir (Curtis, 2011).

3.4. Çözme alışkanlıkları

Çevreci davranışları benimsemenin önündeki engellerden biri de insanların mevcut alışkanlıklarıdır. Önemli sosyal psikoloji literatürü, örneğin iknaya başvurma yoluyla, belirli alışkanlıkları "çözmek" için yöntemler bulmaya ayrılmıştır. Alışkanlıkları kırmada görsel ve sahne sanatlarının yararlı olabileceği bir yol, insanların ekolojik restorasyon ritüelleri gibi yeni davranışları pekiştirmelerini sağlayan ritüellerin oluşturulmasıdır. Bir diğeri, Aristoteles'in zamanından beri iyi bilinen sanatların ikna kabiliyetini kullanmaktır (Belfiore & Bennett, 2006). Bazı insanlar sanatı, egemen kültürden gelen hegemonik mesajlara direnmenin bir aracı olarak kullanmaktadır. Bu, alt kültürlerin sanat ve modayı kullanarak anlam yaratma biçimlerinde açıkça görülmektedir.

Sanat aynı zamanda protesto hareketlerinin araçları veya muhalefeti ifade etmenin bir aracı olarak da kullanılmaktadır. Görsel sanatlar ve sahne sanatları, 1960'larda ve 1970'lerde protesto hareketinin önemli bir unsuru ve inançları onaylamanın ve genellikle "yetişkin" kitle iletişim biçimlerine yanıt vermeyen bir nesile ulaşmanın bir yolunu sağlamıştır (Kent, 2010).

Pek çok çevresel konu, önemli kazanımların elde edilmesi için geniş bir topluluk katılımını gerektirmektedir. Doğal kaynak yönetimine dahil olan kurumların birincil kaygısı, peyzajları daha sürdürülebilir bir şekilde yönetmede insan "kapasitesini" yani beceri ve bilgiyi oluşturmaktır. Son yıllarda, topluluk kapasitesi geliştirme ve onun aracılığıyla değişen sosyal normlar, bu tür kurumların büyük bir itici gücü olmuştur. Topluluk

sanatlarının topluluk inşa etme ve iş birliğini geliştirmedeki rolü hakkında kapsamlı bir literatür vardır. Görsel ve sahne sanatlarının kutlama yönleri, sosyal onay sinyali vererek çevre yanlısı zihinsel davranışı onaylama etkisine sahiptir. Sanat aynı zamanda, bedenlenmiş enerji bakımından düşük ve bedenlenmiş emek bakımından yüksek alternatif tüketimcilik biçimleri sağlayarak sosyal normları da etkilemektedir (Griskevicius, Cialdini, & Goldstein, 2008).

3.5. Fiziksel yapılar

Aktif ulaşım modlarını daha çekici hale getirmek için bir şehirdeki fiziksel yapıları değiştirmenin bir yolu olarak topluluk ve kamusal sanat kentsel planlamaya dahil edildiğinde, sanat fiziksel yapıları etkilemektedir (Newman, 2000).

3.6. Ekoloji Bağlamında Sanat Tasarımı

Son yıllarda, ekolojik çevre sorunları giderek daha şiddetli hale gelmiştir. Ekolojik tasarım kavramları tasarımcıların kalbine giderek daha fazla nüfuz etmiştir. Çevre sanatı tasarımında uygulanması, kentsel çevre kirliliği ve aşırı kaynak tüketimi sorunlarını hafifletmek için elverişli olan bir zorunluluk haline gelmiştir. Sadece doğru bir anlayış ve çevre sorunlarına yeterli dikkat ve olumlu bir önlem bu sorunlar daha iyi çözülebilir. Yaşamı kentsel çevre sanatı tasarımına entegre etmek, modern zamanların bir trendi olmuştur ve kentsel sürdürülebilir kalkınmanın gereksinimlerini karşılamaktadır. Ekolojik kavramların çevre sanatı tasarımı alanına entegrasyonu, ekolojik dengenin bozulmasını önlemek için toplumun çevresel alan kaynak tahsisini optimize etmesini ve toplumun ve günlük yaşamın düzenli bir şekilde verimli ve düzenli bir şekilde işletilmesi öncülünde kaynakların kapsamlı kullanımının verimliliğini artırmasını sağlamaktır (Marchetti & Scapini, 2003).

Güzel sanatlar, mimarlık, şehir planlaması vb. bilgileri bütünleştiren bir disiplin olarak, çevre sanatı tasarımının çağrışımı toplumun gelişmesiyle birlikte sürekli genişlemektedir. Çevresel açıdan bakıldığında mimarlık, sanatsal estetik ve mimari işlevlerin birleşimi yoluyla kendisi ve doğa arasındaki ilişkiye odaklanmalı ve çevresel sanat eserini tamamlama garantisi sağlamalıdır. Çevresel sanat tasarımının çerçevesinin sanat, düzenlemenin mimari olduğu ve ikisinin vazgeçilmez olduğu görülebilmektedir. Özünde, çevre sanatı tasarımı için şehirde yürütülen görev, beşeri bilimler, tarih, coğrafya ve diğer birçok faktörü içeren kentsel peyzajın çevre sanatını geliştirme çalışmasıdır. Amaç, kentin gelişme beklentilerini daha sezgisel bir şekilde karşılaştırmaktır. Araştırmalar, çevre sanatı tasarımının temel olarak doğa kurallarına uyduğunu, yukarıdakilere dayanarak, tasarım planını kentsel gelişim durumuna göre ayarladığını, daha bilimsel ve makul hale getirdiğini ve "insan odaklı" kavramları vurguladığını göstermiştir (Wu, Lin, & He, 2019).

Ekolojik kavramı çevre sanatı tasarımına koymak, yeşil toplumu inşa edebilen, çevre koruma ve kaynak tasarrufunu gerçekleştirebilen çok önemli bir yere sahiptir. Ekolojik kavramı çevre sanatı tasarımıyla birleştirmek için yapılması gereken, tasarımcıların bütünsel bir konseptte sahip olmaları, çevre koruma önlemlerini geliştirmeleri ve binanın ekolojik hizmet seviyesini teşvik etmeleridir. Ekolojik tasarımın birçok özelliği arasında en temsili olanı doğallıktır. Yani ekolojik tasarım, kaynakların tam ve makul bir şekilde kullanılmasıyla yaratılan yaşam ortamının kalitesini artırabilir. Çevre sanatına uygulanan ekolojik tasarım da kendine özgü özelliklere sahiptir. Örneğin tasarımcılar genellikle sanatı ana arayışları olarak alırlar. Bu nedenle, çevresel sanat tasarımı sürecinde, tasarımcılar, kentsel çevrenin koşulları ve özellikleri ile birleşerek ekolojik tasarım kavramı tarafından yönlendirilmelidir. Tasarımcılar çevre sanatı tasarım çalışmalarının tasarımını tamamlamalıdır. Tasarım çalışmaları sadece doğa yasalarına uymakla kalmaz, aynı zamanda performans çok olağanüstüdür. Ayrıca ekolojik tasarımın temeli olarak doğallık, nispeten kısa bir süre içinde sosyal gelişmenin etkisine uyarlanabilen çok farklı özelliklere sahiptir. Çevre sanatının insanlar ve doğa arasındaki rahat ve uyumlu güzelliği vurguladığı görülebilir (Birge, Mandhan, Qiu, & Berger, 2019).

Ekolojik kavramları çevre sanatı tasarımı sürecine entegre etmek için, tasarımcılar ekolojik çevreyi organik olarak insanların yaşam alanıyla bütünleştirmelidir. Sanat tasarımı, kamusal estetiği tam olarak bütünleştirmelidir. Çevre sanatı, bir binanın mekan ortamını vurgulayabilen son derece kişiselleştirilmiş ve benzersiz bir sanatsal stildir. İnsanlar, estetik düşünce ve tasarım kavramlarını sanat alanındaki çevresel sanat tasarımı sürecine entegre etmeli, böylece eserin sanatsal estetik değerini vurgularken, yaratılan sanat eserini tasarım estetiğinin temel ilkelerine uygun hale getirmelidir. İlgili araştırmalar, 20. yüzyılın sonunda, birçok çevre sanatı tasarım ustasının, eserlerini tasarlama sürecinde en ilkel malzemeleri ve kaynakları kullandığını, tamamen saygı duyulan nesnel yasalara, doğal kaynakları iyi entegre ettiğini ve ekolojik çevrenin sağlam gelişimini sürdürdüğünü göstermektedir (Luo, Wu, Wang, Zhao, & Feng, 2021).

Yurtiçi ve yurtdışında birçok ünlü şehir doğa kavramına uygun olarak inşa edilmiştir. Tasarımı geliştirerek gürlüğü ortadan kaldırmıştır. Tasarım sürecinde, tasarımcılar ilk olarak, orijinal doğal manzarayı tam olarak

kullanıp geliştirmişlerdir. Ayrıca malzemelerin seçiminde, enerji tüketimini azaltmak için geri dönüştürülmüş malzemeler kullanmışlardır. Diğer yandan kullanımdan sonra atık malzemeler rasyonel olarak yeniden değerlendirmişlerdir. Son olarak, atık malzemeler istenildiği zaman geri dönüştürülmeleri için tasarlanmıştır.

Toplumsal üretkenliğin gelişmesi ve insanların yaşam standartlarının ve kültürel düzeylerinin iyileşmesiyle birlikte, çağdaş çevre sanatı tasarımı doğaya dönüşü gerektirmektedir. Ekolojik estetik, sosyal uygarlığın, insani gelişmenin ve ekolojik çevrenin yüksek derecede entegrasyonunu gerektirmektedir. Bu nedenle çevre sanatının tasarım sürecinde öncelikle ekolojik estetiğin özelliklerini en iyi gösteren malzemeler kullanılmalıdır (Hersperger, Bürgi, Wende, Bacău, & Grădinaru, 2020).

Çevre sanatı tasarımı ile geri dönüştürülebilir doğal malzemeleri tercih etmenin yanı sıra sürdürülebilir kalkınma kavramını desteklemesi ve bilimsel kalkınma kavramına bağlı kalması gerekmektedir. Son yıllarda, ekolojik inşaat hedefi altında, bina alanının ekolojik ve çevresel olarak korunmasını sağlamak uzun vadeli bir eğilim haline gelmiştir.

4. Sonuç ve Öneriler

Dünyanın karşı karşıya olduğu çevresel zorluklar çok büyük ve iklim değişikliği, biyolojik çeşitlilik kaybı, arazi bozulumu ve enerji politikası gibi sorunlar karmaşık sosyal, ekonomik ve teknik çözümler gerektirmektedir. Geri dönüşüm gibi davranışlarda kazanımlar elde edilebilirken, toplu tüketimin teşvik edilmesi bu çabalara karşı koyabilmektedir. Çevresel sürdürülebilirlik konusunda, insanların çevre yanlısı davranışları benimsemeleri gerekmektedir.

Pek çok sanatçı, çalışmalarını insanların çevreyle olan ilişkilerine ilişkin önemli kavrayışları iletmek için kullanmışlardır (Mills & Brown, 2004). Bazı sanatçılar yüksek görünürlüklerini tutumları etkilemek için kullanabilirler. Yasama ve politika geliştirmeyi tamamlayan sanat ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişkiye artan uluslararası ilgi vardır. Sidney, Melbourne ve Brisbane'de iklim değişikliği bilim adamlarını ve sanatçıları bir araya getirerek birlikte çalışma yollarını müzakere eden "TippingPoint" etkinliklerine bu yansımıştır. Bu kavrayışı yansıtmak, sanatın çevre eğitiminde kullanılmasına olan ilgiyi artırmaktadır (Adcock & Ballantyne, 2007).

Sanatın çevresel davranışı şekillendirmedeki rolü incelenmiştir. Sanatların çevresel davranışı nasıl etkilediğini açıklamak için kavramsal bir çerçeve geliştirilmiştir. Kavramsal çerçeve, çevresel etkilerin bireylerin eylemlerinin toplamı olduğunu ve sosyal psikoloji literatürü ile tutarlı olarak, bireysel davranışın kısmen tutumlar, inançlar, bilgi, alışkanlıklar ve empati yoluyla etkilendiğini kabul edilmektedir. Bu faktörlerin her biri cinsiyet, sınıf, istihdam, kişilik, aile, akran grubu ve benlik kavramı gibi kişisel özelliklerden etkilenmektedir. Sanat, çevresel koşullara, bağlamlara ve krizlere bir yanıt ve bunların somutlaşmış halidir. Davranışı etkileyen faktörleri ve aynı zamanda gerçek davranışı etkilemek için iletişim ve bilgi oluşturmaya yardımcı olmak, doğal çevre için empati yaratmak ve ekolojik olarak sürdürülebilir kalkınma ile bütünleşmektir (Reeve, 2009).

Hükümetler, çevre hareketi ve ilgili topluluklar, sanatı ekolojik olarak sürdürülebilir bir topluma geçiş ile birlikte etik çerçeveler ve inanç sistemlerindeki değişimi ifade etmek için bir araç olarak tanımalı ve kullanmalıdır. Sanat sektörünün gelecekte ekolojik olarak sürdürülebilir toplumların önemli bir yapısal bileşeni olması muhtemeldir.

5. Kaynakça

- Adcock, L., & Ballantyne, R. (2007). Drama as a tool in inter pretation: practitioner perceptions of its strengths and limita tions. *Australian Journal of Environmental Education*, 31-44.
- Alexander, V. (2003). *Sociology of the Arts: Exploring Fine and Popular Forms*. Malden: Blackwell Publishing.
- Belfiore, E., & Bennett, O. (2006). *Rethinking the Social Impact of the Arts: A Critical-historical Review*. Centre of Cultural Policy Studies. Warwick: University of Warwick.
- Birge, D., Mandhan, S., Qiu, W., & Berger, A. M. (2019). Potential for sustainable use of trees in hot arid regions: a case study of Emirati neighborhoods in Abu Dhabi. *Landscape and Urban Planning*, 5-19.
- Creswell, J. W. (2013). *Demir)Araştırma deseni: Nitel, nicel ve karma yöntem yaklaşımları (4. Baskı Çev. edt: S.B. Demir)*. Ankara : Eğiten Kitap.
- Curtis, D. (2011). Towards a culture of landcare: the arts in community capacity building for natural resources management. *Journal of Environmental Assessment Policy and Management*, 673-696.
- Curtis, D. (2012). Articulating a critical voice: artists who 'rattle the cage' for the environment. S. Bingham içinde, *The Art of Social Critique: Painting Mirrors of Social Life* (s. 490-495). Lexington Books.

- Curtis, D. J., Reid, N., & Reeve, I. (2014). Towards ecological sustainability: observations on the role of the arts. *Surveys and Perspectives Integrating Environment and Society*, 1-14.
- Gökçe, O. (2006). *İçerik analizi: Kuramsal ve pratik bilgiler*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Griskevicius, V., Cialdini, R., & Goldstein, N. .. (2008). Social norms: an underestimated and underemployed lever for managing climate change. *International Journal of Sustainability Communication* , 5–13.
- Hersperger, A. M., Bürgi, M., Wende, W., Bacău, S., & Grădinaru, S. R. (2020). Does landscape play a role in strategic spatial planning of European urban regions? *Landscape and Urban Planning*, 4-12.
- Jackson, T. (2005). *Motivating Sustainable Consumption: A Review of Evidence on Consumer Behaviour and Behavioural Change*. Guildford: University of Surrey.
- Kagan, S., & Kirchberg, V. (2008). *Sustainability: a New Frontier for the Arts and Cultures*. Waldkirchen: Verlag für Akademische Schriften.
- Kent, R. (2010). *In the Balance: Art for a Changing World*. Sydney: Museum of Contemporary Art.
- Luo, Y., Wu, J., Wang, X., Zhao, Y., & Feng, Z. (2021). Understanding ecological groups under landscape fragmentation based on network theory. *Landscape and Urban Planning*, 2-14.
- Marchetti, G. M., & Scapini, F. (2003). Use of multiple regression models in the study of sandhopper orientation under natural conditions. *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, 207–215.
- Merriam, B. S. (2013). *Nitel araştırma desen ve uygulama için bir rehber, Çev. ed: Selahattin Turan*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Mills, D., & Brown, P. (2004). *Art and Wellbeing. Strawberry Hills*. NSW: Australia Council for the Arts.
- Newman, P. (2000). *Ethics and urban sustainability: civil society and hope*.
- Reeve, I. (2009). *Analysis of Bigfoot project surveys. Report to Leapfish Environmental Education, Institute of Rural Futures*. Armidale: University of New England.
- Szerzynski, B. (2002). Ecological rites: ritual action in environmental protest events. *Theory, Culture and Society*, 51–69.
- Trewin, D. (2002). *Measuring Australia's Progress*. Canberra: Australian Bureau of Statistics.
- Wu, J., Lin, V., & He, Q. (2019). Residential landscapes in suburban China from the perspective of growth coalitions: evidence from Beijing. *Journal of Cleaner Production*, 620–630.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

EXTENDED ABSTRACT

Expanding human settlement, declining biodiversity and water resources, and climate change are leading to increased environmental degradation worldwide. In the world, the per capita greenhouse gas emissions of any developed country are at high levels and biodiversity is in decline and in danger of extinction (Trewin, 2002).

Environmental impact is the result of the accumulated behaviour of individuals (amount consumed per capita), the energy and material resources used to produce the items consumed and the number of people consuming them. An important factor in driving societal environmental impact is the perspective of environmental behaviour. According to the environmental sociology and social psychology literature, there are many factors that influence individuals' environmental behaviour and the ways in which these factors interact are not similar. Consumer behaviour models are divided into two categories "internalist" and "externalist" Internalist perspectives carry the implicit assumption that people act as autonomous agents. They include a person's values, beliefs and attitudes, awareness of the consequences of one's actions and personal characteristics (such as gender, personal experiences, habits, class, family, peer group, tastes and preferences, self-concept, genetic makeup and personality). Externalist perspectives view people as physical structures and organisational factors (Jackson, 2005).

Art practices that aim to bring environmental issues to public attention are important. Furthermore, sociologists of the arts are increasingly interested in the link between the arts and sustainability (Kagan & Kirchberg, 2008). Despite this interest, it remains unclear how the arts can shape environmental behaviour or under what conditions this can occur. There is a need to further develop themes that are common to the environmental sociology and arts sociology literatures. Furthermore, although it is widely recognised that the arts influence society, concrete evidence is hard to come by. This may be partly because many artists underestimate

the impact of their work or find it difficult to articulate its impact (Curtis, 2012).

This research explains how the arts shape the environmental behaviour of individuals and society. Therefore, there is a need to identify the ways in which the arts shape environmental behaviour at the individual level and at the societal level through the accumulated actions of individuals. With this examination, it is aimed to explain the role of art in guiding society towards ecological sustainability.

Qualitative research methodology was used in this study. Document analysis, one of the qualitative data collection techniques, was used in the study (Creswell, 2013). Document analysis involves obtaining information by examining written documents containing data on facts and events related to the subject under investigation. Document analysis implies that pictures and written materials containing information about the subject under investigation should be examined and analysed from the broadest perspective (Yıldırım & Şimşek, 2008).

In recent years, ecological environmental problems have become increasingly severe. Ecological design concepts have penetrated more and more into the hearts of designers. The application of environmental art in design has become a necessity, which is conducive to alleviating the problems of urban environmental pollution and excessive resource consumption. Only a correct understanding and sufficient attention to environmental problems and a positive measure can these problems be better solved. Integrating life into urban environmental art design has been a trend of modern times and meets the requirements of urban sustainable development. The integration of ecological concepts into the field of environmental art design is to enable society to optimise environmental space resource allocation to prevent the deterioration of ecological balance and improve the efficiency of comprehensive use of resources under the premise of efficient and orderly operation of society and daily life in an orderly manner (Marchetti & Scapini, 2003).

As a discipline integrating fine arts, architecture, urban planning, etc., the connotation of environmental art design is constantly expanding with the development of society. From the environmental point of view, architecture should focus on the relationship between itself and nature through the combination of artistic aesthetics and architectural functions, and provide a guarantee to complete the environmental artwork. It can be seen that the framework of environmental art design is art, the arrangement is architecture, and the two are indispensable. In essence, the task carried out in the city for environmental art design is the work of developing the environmental art of urban landscape, involving humanities, history, geography and many other factors. The aim is to compare the development prospects of the city in a more intuitive way. Research has shown that environmental art design basically follows the rules of nature, based on the above, adjusts the design plan according to the urban development situation, makes it more scientific and reasonable, and emphasises "people-oriented" concepts (Wu, Lin, & He, 2019).

Putting the ecological concept into environmental art design has a very important place, which can build the green society, realise environmental protection and resource saving. In order to combine the ecological concept with environmental art design, what needs to be done is for designers to have a holistic concept, improve environmental protection measures, and promote the ecological service level of the building. Among the many characteristics of ecological design, the most representative is naturalness. That is to say, ecological design can improve the quality of the living environment created by the full and reasonable use of resources. Ecological design applied to environmental art also has its own unique characteristics. For example, designers often take art as their main pursuit. Therefore, in the process of environmental art design, designers should be guided by the concept of ecological design, combined with the conditions and characteristics of the urban environment. Designers should complete the design of environmental art design works. The design works not only obey the laws of nature, but also the performance is very outstanding. In addition, naturalness as the basis of ecological design has very different characteristics, which can be adapted to the influence of social development in a relatively short period of time. It can be seen that environmental art emphasises the relaxed and harmonious beauty between humans and nature (Birge, Mandhan, Qiu, & Berger, 2019).

In order to integrate ecological concepts into the environmental art design process, designers should organically integrate the ecological environment into people's living space. Art design should fully integrate public aesthetics. Environmental art is a highly personalised and unique artistic style that can highlight the space environment of a building. People should integrate aesthetic thinking and design concepts into the process of environmental art design in the art field, thus making the created artwork conform to the basic principles of design aesthetics, while emphasising the artistic aesthetic value of the work. Relevant research shows that at the end of the 20th century, many environmental art design masters used the most primitive materials and resources in the process of designing their works, fully respected objective laws, well integrated natural resources, and maintained

the sound development of the ecological environment (Luo, Wu, Wang, Zhao, & Feng, 2021).

Many famous cities at home and abroad are built in accordance with the concept of nature. By improving the design, it has eliminated noise. In the design process, the designers first fully utilised and developed the original natural landscape. In addition, in the selection of materials, they used recycled materials to reduce energy consumption. On the other hand, waste materials were rationally recycled after use. Finally, waste materials are designed to be recycled at any time.

With the development of social productivity and the improvement of people's living standards and cultural levels, contemporary environmental art design requires a return to nature. Ecological aesthetics requires a high degree of integration of social civilisation, human development and the ecological environment. Therefore, in the design process of environmental art, materials that best demonstrate the characteristics of ecological aesthetics should be used (Hersperger, Bürgi, Wende, Bacău, & Grădinaru, 2020).

In addition to favouring recyclable natural materials with environmental art design, it should also promote the concept of sustainable development and adhere to the concept of scientific development. In recent years, under the goal of ecological construction, ensuring the ecological and environmental protection of the building space has become a long-term trend.

The role of art in shaping environmental behaviour has been studied. A conceptual framework was developed to explain how the arts influence environmental behaviour. The conceptual framework recognises that environmental influences are the sum of individuals' actions and, consistent with the social psychology literature, individual behaviour is influenced in part through attitudes, beliefs, knowledge, habits and empathy. Each of these factors is influenced by personal characteristics such as gender, class, employment, personality, family, peer group and self-concept. Art is a response to and embodiment of environmental conditions, contexts and crises. It is to help create communication and knowledge to influence the factors that influence behaviour as well as actual behaviour, to create empathy for the natural environment and to integrate with ecologically sustainable development (Reeve, 2009).

Governments, the environmental movement and concerned communities should recognise and use the arts as a means to express the shift in ethical frameworks and belief systems that accompanies the transition to an ecologically sustainable society. The arts sector is likely to be an important structural component of ecologically sustainable societies in the future.